

Choro „Bildukas“ vokio 17 metų sukakla skaitas koncertas. Scenoje – mažieji „bildukai“ ir jų mamos. A. Šinkaus nuotr.



BERNIUKŲ CHORUI „BILDUKAS“ – 20 METŲ!

Berniukai, užauginti dainos



Ruta Vasiliauskienė

Joigu lankotės Jurbarko kultūros centro rengiamuose koncertuose ar šventėse, tikriausiai ne kartą ten pastebėjote didžiulį triukšmingą berniukų būrį – žaismingai kikenančius, vaikiškai besistumdancius, linksmus ir pašėlusius... Iki tol, kol nuskamba kvietimas į sceną. Tada skambiais, dar vaikiškais, balseliais nuaidi daina – nuskaistinanti, pakylėjanti sielą ir neretai džiaugsmo asaromis suvilganti mamų skruostus. Tas triukšmingas būrys – tai Jurbarko kultūros centro berniukų choras „Bildukas“, šiais metais švėšiantis jau dvidešimties metų kūrybinės veiklos jubiliejų.

PRADŽIŲ PRADŽIA

Apie tai, kaip gimė šis jaunatviškas kolektyvas, kalbamės su jo įkūrėja ir vadove Danute Lapiene. Uždavėme jai daug klausimų: kodėl berniukai, kodėl choras? Ir iš kur tas noras būti didelis dainingus kolektyvas?

Meilė muzikai atėjo iš vaikystės, prisimena Danutė, kai gimtinėje Vilky-

čiuose, Silutės raj., mokyklos direktorius susodindavo gal šešias mergaitiukas su akordeonais į viena greta ir rodė, kur reikia spausiti klavitus ir kaip traukti dupleks. Vėliau buvo muzikos mokykla Priekulėje, o būgus astuonias klases pavilijo platesni vandenys – Klaipėdos muzikos technikumai (dabartinė Klaipėdos Stasio Šinkaus konservatorija), kur Danutė baigė chorinio dirigavimo

specialybę. Mokslus tęsė Vilniaus konservatorijoje (dabartinėje Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje), o 1977 metais, pakviesta tuometinės kultūros skyriaus vedėjos Lindvikos Trejienės, atvyko į Jurbarko rajoną. Smalininkų technikumą vadovauti dėstytoju bei jaunuolių chorams, o taip pat – medicinos darbuotojų chorui, rengti šiuos kolektyvus dainų šventėms.

Kiek paauginusi savuosius pamėtinukus Lauryną ir Kristiną, gal 1982 metais, Danutė pradėjo dirbti Jurbarko: įvairiose organizacijose burdavo darbuotojų choras, su kuriais plačiai koncertuodavo, dalyvaudavo konkursuose, festivaliuose, rajoninėse ir respublikinėse dainų šventėse. Nuo 1991 iki 2019 metų Danutė vadovavo Jurbarko Antano Sodeikos meno mokyklos chorui, nuo 1992 iki 2017 metų – Jurbarko Antano Giedraičio-Giedriaus gimnazijos merginų chorui „Saulė“, nuo 1991 metų pradėjo dirbti ir Jurbarko kultūros centre.

Niekada nėra buvę, kad vadovauti tik vienam chorui – visada tų chorų būdavo daug, prisimena Danutė. Į dainų šventę, stebindama kolegas chorvedžius, ji yra važiavusi vienu metu net su trimis kolektyvais.

Todėl ir ši kartą, prieš pradėdama pasakoti apie dabartinį, dvidešimtmetį švėšiantį, chorą, pirmiausiai prisiminimais nusikelia į „Bilduko“ priešistorę – į 1994 metus, kai Jurbarko jau buvo subūrusi berniukų chorą, kuriame, beje, dainavo netgi du vaikinai, vėliau tapę „Eurovizijos“ dalyviais – Andrius Pojavis ir Laurynas Lapė, o taip pat – žinomas atlikėjas Deividas Bastys. Choras, prisimena Danutė, buvo gana gausus ir populiarus, dalyvavo koncertuose, dalyvavo respublikiniuose renginiuose.

Štai 2013 metų Lietuvos atstovas „Eurovizijos“ dainų konkurse, dainų autorius ir atlikėjas Andrius Pojavis negaili gražių žodžių tuometiniam berniukų chorui: „Prisimenu repetitijas, kai sustodavom trimis aukštais, kaip viščiukai, ir dainuodavome. Man visada patiko būti ten, kur daug žmonių, ypatinga energija, o muzika visą tai tarytum surišdavo. Dainuodamas nevalioju apie nieką kitą, tik dainą, mėgajosi melodija, jauciu žodžių prasme, kol skamba daina, laikas, atrodo, sustoja – tas jausmas tuomet mane taip stipriai „pagavo“, kad dainuoti noriu lig šiol. Choras ugėdė meilę muzikai, žodžiui, dainai. Džiaugiuosi, kad buvau šio choro dalis.“

„Pats baisiausias“, Danutės Lapienės žodžiais, jos choristas, sūnus Laurynas Lapė, trimitininkas, Lietuvos muzikos ir teatro akademijos Pučiamųjų ir mušamųjų instrumentų katedros docentas, 2010-aisiais su grupe „InCulto“ atstovavęs Lietuvai „Eurovizijoje“, iki šiol geru žodžiu mini dainavimą chore.

„Choro repetitijos mokė kantrybės, disciplinos... Vėliau gyvenime tai labai padėjo, nes mažas buvau gana išdykęs, tik dabar suprantu, kaip tuomet su manimi mama vargdavo. Vis dėlto, dainuoti man patiko. Patiko koncertai ir išvykos su choru, ypač į užsienį – tais laikais tai nebuvo taip įprasta, kaip dabar. Manau, kad ta muzikinė aplinka, kurioje sukaisi nuo mažens – tėčio orkestras (Adolfo Lapės (a. a.) vadovaujamas pučiamųjų instrumentų orkestras „Bišpilis“) ir mamos vadovaujamas choras vėliau ir pastūmėjo mane pasirinkti profesionalaus muziko kelią.“

Vėliau šis kolektyvas išsisklaidė, tačiau Danutės troškimas kviešti dainuoti jaunimą, berniukus, atverti jiems stebuklingą muzikos pasaulį, niekur nedingo. Ir ne veltui, nes choras jaunam žmogui, pasirodo, yra kur kas daugiau negu tik malonus laisvalaikio praleidimo būdas – tai laikas ir vieta, kur gimsta meilė muzikai, formuojasi asmenybės ir troškimas išreikšti save.

TAIP GIMĖ „BILDUKAS“

2001-aisiais Lietuvos nacionalinis kultūros centras iškėlė iniciatyvą burti Lietuvoje berniukų chorus ir tokiu būdu auginti dainuojančius vyrus suaugusiųjų muzikiniams kolektyvams. „Juk ne paslaptis, kad vyrų choristų labiausiai trūksta“, – teigia D. Lapienė.

Kaip tik tuomet Danutė, jau turinti vadovavimo tokiam kolektyvui patirties, nusprendė, kad Jurbarko vėl turi būti berniukų choras ir pradėjo ieškoti dainuojančių pradintukų Jurbarko miesto mokyklose. Gerai, kad graži iniciatyvą palaikė ir vaiku tėvai. Taip Jurbarko kultūros centre ir subūrė „Bildukas“ – jau naujoje pradžioje jame buvo net 29 dainiingi berniukai. Pirmasis pasirodymas įvyko 2002 m. kovo 11 d. Vėlyvą žiūrą buvo sėkminga, mažieji dainininkai sutaukė itin šilto žiūrovų dėmesio ir palaikymo.

„Visiems labai smalsu iš kur atsirado toks choro pavadinimas – „Bildukas“, – juokiasi Danutė. Pasirodo, tuo metu jos vadovaujamas merginų choras ruošėsi respublikinei dainų šventei ir repertuare buvo daina „Bildukas“, taikliai atspindinti berniukų elgesį. Tuomet Danutė ir pagalvojo, kad toks pavadinimas labai tiktų naujam chorui. Ir iš tiesų,

šis pavadinimas chorui tiesiog prilipo, netgi vyresniems vaikams vadintis „bildukais“ pasirodė visai smagu.

Choro senbuviams išaugus iš jaunučių amžiaus, paaiškėjo, kad noras dainuoti niekur nedingo. Aktyviausi vaikinai – Rokas Mockevičius, Mykolas Norkaitis, Vilmantas Gloveckas, Vykinas Kriščiūnas, Vilius Balšaitis, Tadas Kisielius ir kiti – susibūrė į choro jaunuolių grupę, vadovaujamą Danutės Lapienės – vaikinių vokalinį ansamblį „Bildukas“.

Ansamblio koncertinės veiklos pradžia buvo sunki, nes po balso mutacijos nelengva pradėti vėl dainuoti. Danutė prisimena, kad kai jaunuoliai pirmą kartą koncerte unisonu sudainavo Elvis Presley dainą „Love me tender“ ir juos šiltai priėmė klausytojai, labai laimingi buvo ne tik jaunieji atlikėjai, bet ir ji pati. Šis pasirodymas tapo geru startu tolimesniam darbui. Vėliau vaikinių ansamblis tapo labai populiarus. Juos kviesdavo ir iki šiol kviečia dainuoti įvairiuose koncertuose ir festivaliuose, ne kartą vaikinai pasirodė ir Jurbarko kultūros centro organizuojamoje vokalinio ansamblių šventėje „Daina gydo sielą“.

Buvęs „Bilduko“ choristas, vėliau – vokalinio vaikinių ansamblio narys Vilius Balšaitis prisimena: „Repetitijas lankiau nuo pirmos klasės, pačios pirmos repetitijos, iki choro išleistuvių dvyliktoje klasėje. Be to, studijuodamas pirmame kurse dar bent pusę metų parvykdavau į repetitijas ir juokdavomės, kad lankau geriau nei tie, kurie dar gyvena Jurbarko. Manau, tai daug ką pasako apie šį kolektyvą, nes tą tarpusavio ryšį, kurį per daugelį metų sukūrė vadovė, netgi sunku su kažkuo palyginti... Sunku įsivaizduoti, kiek vadovei reikėjo kantrybės suvaldyti mums, pirmokus, antrokus, didžiulį berniukų būrį: kas savaitę rinkti, išmokyti dainuoti ir tokius mažus išsivežti dalyvauti visokiausiuose konkursuose, festivaliuose, dainų šventėse (jei gerai pamenu, pirmojoje dainų šventėje buvau antroklas). Kai šiek tiek pasaugame, išsiveždavo mūs padainuoti ir pakliantį į užsienį – su choru teko pasirodyti Latvijoje, Vokietijoje, Austrijoje. Vėliau atsirado vaikinių ansamblis. Galiu pasakyti, kad dainavimas „Bilduke“ buvo pats smagiausias laikas, ten sutikti draugai liko draugais iki šiol, turime netgi bendrą grupę feisbuke. Kai tik pasitaiko progą dalyvauti choro

renginyje, visuomet prisijungiamie, bent jau kaip žiūrovai, o dar smagiau, jei mokame dainas ir galime dainuoti kartu, kaip tai būdavo per kasmetines choristų išleistuves... Dabar, kai vadovė pranešė, kad ruošiasi pavasarį surengti 20 metų „Bilduko“ koncertą, visi labai laukiame, kol galėsime susirinkti, kartu padainuoti, pasibūti, pasidalinti prisiminimais.“

KONCERTAI, IŠVYKOS, KELIONĖS

Didžiausias choristų džiaugsmas ir

apdovanojimas už sunkų triušą repeti-cijose – pasirodymai koncertuose. Tyla salėje suskambus pirmiesiems dainos garsams, aistringi žiūrovų aplodismentai ir ta nuostabi energija, kuria publika apdovanoja jai patikusius atlikėjus ypač pakylėja mažuosius dainininkus. Per prabėgusius dvidešimt metų chore „Bildukas“ daugiau kaip du šimtai berniukų ir vaikinių patyrė šiuos įkvepiančius jausmus.

Danutė Lapienė mielai pasakoja apie įsimintiniausias išvykas, didžiausią įspūdį palikusius festivalius, šventes, koncertus.

Pradėjus burtis berniukų chorams, Lietuvos chorų sąjunga ėmėsi įgyvendinti festivalinį projektą – berniukų chorų festivalį „Lietuvos berniukai prieš smurtą ir narkomaniją“. Šiuo projektu siekiama įtraukti chorinį judėjimą mokyklose bei kitose vaikų ir jaunimo įstaigose kuo daugiau berniukų, menine veikla ugdyti kūrybiškas asmenybes ir, žinoma, atitraukti juos nuo blogos gatvės įtakos, smurto, kvaišalų vartojimo. Projektas prasidėjo 2000 metais, o Jurbarko berniukai šiame festivalyje Šiauliuose

pirmą kartą dalyvavo 2003-iaisiais. Iš pradžių festivaliai vykdavo kasmet įvairiuose Lietuvos miestuose, o vėliau – kas dvejus metus. Taigi „Bildukui“ teko dainuoti Vilniuje, Kaune, Klaipėdoje, Panevėžyje, Molėtųse, Plungėje, ne kartą dalyvauti chorų sąskrydžiuose.

„Bilduko“ berniukai ir vaikinai nuo pat choro susikūrimo pradžios dalyvavo ir visose Pasaulio lietuvių bei respublikinėse moksleivių dainų šventėse, taip pat – Klaipėdoje rengiamose Vakarų krašto dainų šventėse.

Buvęs „Bilduko“ choristas, dabar karininkas, Eimantas Petraitis prisimena: „Pabandyti prisijungti prie šio choro paskatino artimieji ir pati choro vadovė. Džiaugiuosi, kad jie tai padarė, nes būdamas šio kolektyvo dalimi labai smagiai praleidau laiką. Ne tik dainuoti išmokau, bet ir po Europą pakeliavau. O dar tos dainų šventės! Kai šimtai choristų užtraukdavo „Kur giria žaliuoja“, nei oda pašurpdavo, taip gera būdavo. Bė abejo, įdomiausios kelionės, smagiaus nuotykių ir nutiko būtent su šiuo kolektyvu. Ir viskas dėka nuostabios vadovės Danutės Lapienės.“

Metai prieš respublikines moksleivių dainų šventes, sako Danutė, Klaipėdoje visada vyksta konkursas



„Mes – Lietuvos vaikai“. Tai moksleivių chorų apžiūra, kurioje sužinoma, kiek yra tokių chorų, įvertinamas jų meninis lygis. Tuose konkursuose „Bildukui“ teko dalyvauti ne kartą, o 2019 metais „Bilduko“ jaunučiai jame buvo apdovanoti I laipsnio diplomu.

2016 ir 2018 metais vaikinių vokalinių ansamblių „Bildukas“ dalyvavo Lietuvos vaikų ir moksleivių televizijos konkurse „Dainų dainelė“, tuomet dainingąjį kolektyvą televizorių ekranuose turėjo galimybę išvysti visa Lietuva.

Choro „Bildukas“ jaunučiai ir jaunuoliai ne kartą dalyvavo ir festivalyje „Dainų mozaika“, vykstančiame Šv. Kotrynos bažnyčioje Vilniuje, kur suvažiuoja patys įvairiausi chorai iš visos Lietuvos. Danutės nuomone, tai labai aukštas jurbarkiškių kolektyvo meninio lygio įvertinimas, nes Šv. Kotrynos bažnyčia laikoma viena geriausių koncertų salių Lietuvoje.

Net dešimt metų, nuo 2009-ųjų iki 2019-ųjų, Tauragėje vykdavo vienintelis Lietuvoje vyrų chorų festivalis „Užtraukim, vyrai, dainą“. „Bilduko“ mažieji dalyvavo trijuose, o jaunuoliai – visuose dešimt festivalių. Vieninteliai tarp suaugusiųjų chorų Jurbarko berniukai būdavo jaunaisi ir mylimiausi festivalio

dalyviai, visada sulaukdavę gausybės pagyrų ir komplimentų. Paskutiniuosiuose festivaliuose vaikiniams akompanavo Tauragės lengvosios muzikos orkestras. Festivalio koncertai baigdavosi bendromis dainomis, atliekamomis visų festivalio dalyvių. „Dainos skambėdavo

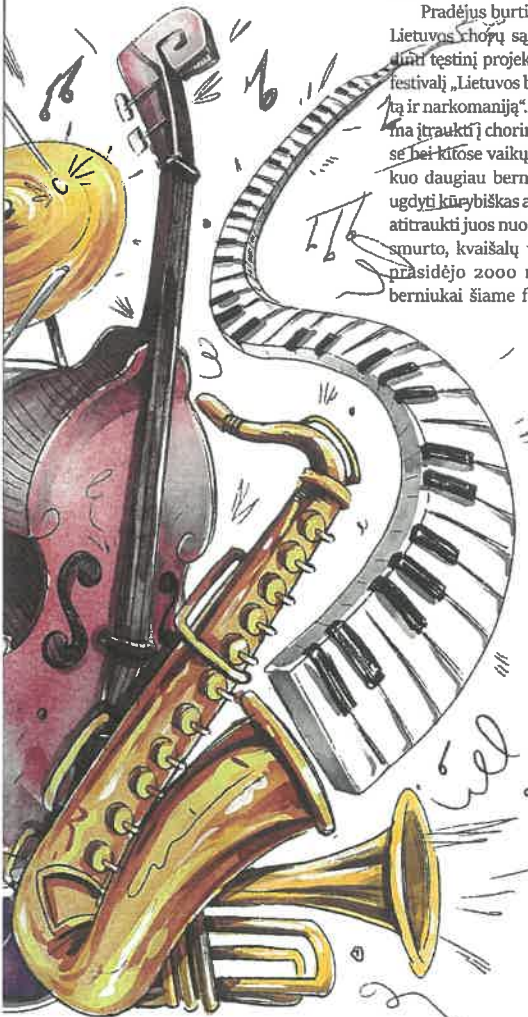
tikrai galingai ir didingai“, – prisimena Danutė. Dėl pandemijos apribojimų 2021 metais šis festivalis virto to paties pavadinimo vyrų chorų koncertų ciklu, tačiau „Bilduko“ choristai nebuvo užmiršti – berniukai ir vaikinai pasirodė viename iš šio ciklo koncertų, vykusia-



Chorvedė Danutė Lapienė. A. Sinkaus nuotr.



Atsiveikinimo su chorų koncertas „Su daina į gyvenimą“ 2021 metais. A. Sinkaus nuotr.



me Tauragės Švč. Trejybės bažnyčioje.

Pasirodo, „Bildukai“ bažnyčiose tenka dainuoti gana dažnai. Choras ir vaikų ansamblis įvairiomis progomis yra surengę ne vieną koncertą Jurbarko

Švč. Trejybės bažnyčioje bei Skirsnemūnės Šv. Jurgio bažnyčioje.

Kaip jau minėta, „Bildukas“ susikūrė tam, kad užaugę berniukai dainuotų kituose choruose, kad Lietuvoje dar ilgai

skambėtų chorinės dainos. Todėl nemažai „Bilduko“ vaikinių jau dabar dainuoja ir dar viename Jurbarko kultūros centro kolektyve – jaunimo mišriame choro. Šis puikus kolektyvas, vienintelis iš visų Jurbarko kultūros centro chorų pagal Lietuvos nacionalinio kultūros centro mėgėjų meno kolektyvų sugrupavimą, įvertinamų jų meninį lygį, turi I kategoriją, taip pat daug koncertuoja ne tik Jurbarko rajone ir Lietuvoje, bet ir užsienyje. Choras ne kartą yra pasirodęs šventėse ir festivaliuose Craillsheime (Vokietija), kuris yra Jurbarko miesto partneris, bei Glainštate (Austrija). Šių miestų mokyklų taip pat turi jaunimo chorus, su kuriais jurbarkiečiai yra užmezgę glaudžius ryšius, vykstant į svečius, rengiami bendri koncertai. Ne mažiau glaudžiai choras bendradarbiauja ir su bendraamžiais iš Latvijos – šalies, kurioje yra ypač stiprus chorinis judėjimas, gilios ir senos dainų švenčių tradicijos. Palaikomi ryšiai su Jelgavos, Bauskės, Dobelės gimnazijų choralais, dalyvaujama bendrose šventėse, atliekami bendri kūriniai.

Buvęs „bildukas“, dabar studentas, Povilas Samuilis sako: „Tik geriausi



Vaikinų vokalinis ansamblis „Bildukas“ 2018 metų Lietuvos vaikų ir moksleivių televizijos konkurse „Dainų dainelė“. D. Lapienės archyvo nuotr.



Pirmasis choro „Bildukas“ koncertas 2002 m. kovo 11 d. D. Lapienės archyvo nuotr.

pasiminimai iš buvimo šiame puikų žmonių rate. Visų kelionių metu vadovė mus rūpestingai prižiūrėdavo, o Adolfas Lapė visad iš ryto su puikia nuotaika pažadindavo. Labai smagu, kad mūsų vadovė tokia jaunatviška – daug keliajoms, koncertavoms, daug ir šalių aplankėm, kompanija aplinkui visados juokų ir nuotykių ieškodavo, reikdavo tik suspėti viską nuveikti.“

RYŠIAI

Bet juk vaikai taip greitai užauga, baigia mokyklą, palieka namus, išplaspuoja į platųjį pasaulį... Ar tuomet jau viskas, visi ryšiai su choru nutrūksta? Ne, tvirtina vadovė, jie grįžta, žinoma, ne į kiekvieną repeticiją ir koncertą, bet suguma laikas nuo laiko sugrįžta ir voks tuomet būna džiaugsmas užtraukti bendrą dainą!

Štai, rodo nuotraukas Danutė, šventinis koncertas berniukų choro „Bildukas“ 15 metų veiklos sukakčiai paminėti, vykęs Jurbarko kultūros centre 2017 m. kovo 4-ąją. Tąkart gausiai susirinkusius žiūrovams pirmiausiai dainavo mažieji „bildukai“, vėliau užleidę vietą vyresniesiems, prie kurių scenoje prisijungė ir buvę choristai: Vykintas Kriščiūnas, Rokas Mockevičius, Eimantas Petraitis, Mykolas Norkaitis, Aurimas Vidutis, Vilius Balšaitis. Dar daugiau buvusių choro dalyvių sėdėjo salėje tarp žiūrovų. Šventė buvo nuostabi: tą popietę scenoje debiutavo ir „Bilduko“ mamų chorai, kolektyvą sveikino ir koncertinę programą dovanojo Gargždų muzikos mokyklos berniukų choras „Klevis“ bei pučiamųjų instrumentų ansamblis.

2019 metais Jurbarko kultūros centre vėl vyko jauki šventinė berniukų choro „Bildukas“ sueiga „Mat vyrai esame mes“. Susitikti su šauniaisiais choristais ir paklausti jų dainų susirinko buvę „Bilduko“ nariai ir gausus būrys jurbarkiečių. Koncerto pabaigoje dainą „Ant kiekvieno kalnelio“ susirinkusiems dovanojo charizmatiškieji „Bilduko“ jaunuoliai, mažieji choristai ir buvę choro dainininkai, kuriuos publika sutiko ypač šiltai.

Gimnaziją baigiantys vyresnieji taip pat išlydimi ne bet kaip – jiems skiriamas atsisveikinimo su choru koncertas „Su daina į gyvenimą“. „Labai sunku paleisti

vaikinus, su kuriais bendrauta nuo pradinųjų klasių, – neslepia Danutė, – tačiau smagu, kad į šį kasmetinį tradicinį koncertą atvyksta ir buvę „bildukai“, kurie mieliai prisijungia prie bendros dainos. Širdis džiaugiasi, kai drauge uždainuoja visi: ir vaikai, ir vyrai.“

Kad šis choras yra tikrai puiki vieta, kurioje galima ne tik daug ko išmokti, bet ir puikiai praleisti laiką, pabendrauti su draugais, pakeliauti ir pasisemti įspūdžių, patvirtina ir tai, jog jame dainavo ir dainuoja ne po vieną tos pačios šeimos narį: vyresnieji broliai atsiveda jaunesnius, vienas brolis – kitą. Danutė linksmai vardija tokius buvusius choristus: Jovydas ir Sirvydas Griškai, Titas ir Povilas Samuiliai, Benas ir Eimantas Petravičiai. Ir dabar dainuojančių brolių netrūksta – dvyniai Haroldas ir Aistvinas Kuliešiai, trynukai Dominykas, Astijus ir Nojus Budelskiai ir netgi keturi (tiesa, ne vieno amžiaus) Karčiauskai: Vilius, Giedrius, Joris ir Tadas.

O kad noras dainuoti yra užkrečiamas ir net persiduoda iš kartos į kartą, patvirtina jauniausias, nors dainininkų amžiumi – vyriausias, Danutės vadovaujamas kolektyvas – Jurbarko kultūros centro moterų choras „Saulė“, į kurį jau pandemijos laikotarpiu, 2020 metų pradžioje, susibūrė dainingos Jurbarko moterys. „Tarp jų, – pasakoja Danutė, – nemažai mano buvusių mokinių, moterų, anksčiau dainavusių rajono kooperatyvų sąjungos darbuotojų, meno mokyklos ar gimnazijos choruose, taip pat esamų ir buvusių „bildukų“ mamų, kurios, iki tol tik klausiusios, kaip dainuoja sūnūs, žiūrėjusios jų pasirodymus, pasiryžo ir pačios išeiti į sceną užtraukti dainą.“

„Saulės“ choristė Ada Samulienė prisipažįsta, kad į šį chorą ateiti ją pastūmėjo sūnūs, buvę „bildukai“, Titas ir Povilas, kurių entuziastingi pasakojimai ir neblėstantys įspūdžiai apie chorą pažadino norą ir pačiai pradėti dainuoti.

Kita „Saulės“ narė Birutė Aksi-onovienė, paklausta, ar ir ją į chorą atviliojo „Bilduke“ dainuojantis sūnus Marius, purto galvą ir pasakoja: „Ne, aš pati kažkada seniai dainavau Danutės vadovaujame rajono kooperatyvų sąjungos darbuotojų chore, su kuriuo daug koncertavome, vykome į dainų šventes, ir tai buvo toks puikus laikas, tokie gražūs prisiminimai, kad nusprendžiau vėl pabandyti.“ O į tą ankstesnįjį chorą

įsijungti, pasirodo, ją paskatino Danutės Lapienės vadovaujame vyrų chore dainavęs jos tėvas Antanas Giedraitis. Taigi, net trims vienos šeimos jurbarkiečių kartoms kelią į muzikos ir dainos pasaulį atvėrė chorvedė Danutė Lapienė.

ŽVILGSNIS Į ATEITĮ

Šiandien „Bilduke“ dainuoja 22 jaunučiai ir 12 jaunuolių, kurie kantriai repetuoja, mokosi dainų ir rengiasi būsimiems koncertams, pasirodymams, išvykoms.

Danutė pripažįsta, kad pandemija gerokai supaukė planus: neįvyko daugelis numatytų koncertų ir festivalių, trūkinėja ryšiai su užsienio partneriais, kaskart vis į vėlesnius metus perkeliama dainų šventė. Labai sumažėjus koncertų ir išvykų, darosi sunku pritraukti į chorą naujų dainuojančių berniukus. Tačiau vadovė nenusimena, su optimizmu žvelgia į ateitį ir entuziastingai kalba apie būsimus renginius: „Bilduko“ 20-mečiui skirtą koncertą pavasarį, tradicinį atsisveikinimo su choru koncertą „Su daina į gyvenimą“, kuris vyks vasarą, planuoja dalyvauti ir 2024 metų Lietuvos dainų šventėje.

Ko gero, niekam ne paslaptis, kad su choru dirbti iš tiesų nelengva, o ypač – su vaikų choru. Tad kyla klausimas, kodėl Danutė su jais dirba tiek metų, kas tampa tuo apdovanojimu, tuo stimulu, verčiančiu įveikti nuovargį, vėl ir vėl repetuoti, dirbti, stengtis? Tikrai, prisipažįsta Danutė, susitikus su savo kurso draugais iš Stasio Šimkaus konservatorijos, paaiškėjo, kad ji vienintelė iki šiol vis dar dirba su choralais – visi kiti pasirinko lengvesnę duoną. Tačiau viską atperka nuolatinis bendravimas su dainuoti mėgstančiu jaunimu, bendras darbas ir kūryba, o pats didžiausias džiaugsmas ir dovana – kai matai savo sunkaus darbo rezultata, kai tavo paruošti chorai įspūdingai suskamba koncertuose, dainų šventėse...

Štai ši optimistinė gaida ir suteikia vilties, kad choras „Bildukas“ dar ne vienerius metus visus džiugins savo dainomis, o Jurbarko berniukai čia galės ne tik mokytis dainuoti, bet ir patirti bendrystės jausmą, draugauti, džiaugtis, tobulėti ir augti su daina!